

JOSEP IGNASI CUERVO ARGUDÍN

LA PARTICIPACIÓ DE BARCELONA EN EL PROGRAMA HOME I BIOSFERA

El programa MAB (Man and Biosphere) és un programa internacional d'investigació científica i de formació. El seu objectiu és proporcionar els coneixements científics i el personal qualificat necessari per aprofitar els recursos naturals a llarg termini. Amb aquesta finalitat el programa MAB estudia, no sols l'impacte de l'home sobre l'entorn, sinó també les repercussions ambientals sobre la població humana.

El MAB articula 14 camps d'acció. Ens referim en particular al sector 11, que tracta els aspectes ecològics dels sistemes urbans i dels altres establiments humans, tenint en compte molt especialment el flux de l'energia, els materials i l'aigua a través d'aquests sistemes, i també el reciclatge dels materials de rebuig. Aquest projecte comprèn, a més, els aspectes socioculturals, econòmics, psicològics i de biologia humana dels establiments humans. Tanmateix, s'insisteix perquè els que prenen decisions i els planificadors participin en totes les fases dels projectes a fi que la investigació es vinculi amb la planificació integrada al desenvolupament i amb el foment de la participació del ciutadà.

L'obertura d'un diàleg i d'un intercanvi d'informació entre els que prenen decisions, els investigadors i la població en general pot contribuir a trobar els enfocaments metodològics i de gestió necessaris per resoldre els problemes.

La xarxa de projectes MAB-11 ha contribuït considerablement a conèixer i comprendre més bé les ciutats com a sistemes ecològics i a posar les bases per a l'anàlisi comparada. L'existència d'una xarxa de projectes pilot ajuda a l'orientació racional i internacional dels projectes nacionals. A més, s'han fet els passos per establir vincles entre els estudis realitzats

als països en desenvolupament i als països industrialitzats de diferents regions del món i per promoure un intercanvi actiu d'informació i personal.

Els projectes sobre el terreny, corresponents al sector de Projectes 11 del MAB, han obert diversos punts d'accés a la investigació ecològica dels establiments humans. Per exemple:

- Estudi dels fluxos d'energia i de les matèries connexes (aigua, aliments, etc.).
 - Utilització dels models i aplicació de les anàlisis dels sistemes.
 - Estudi de les relacions i fluxos entre els sistemes urbans i els seus *hinterlands*.
 - Avaluació de les zones verdes.
 - Estudis relatius a la percepció ambiental.
- Altres temes d'investigació que s'han proposat:
- Les relacions entre la contaminació i la transformació ambiental.
 - Causes i conseqüències de la migració a les ciutats.
 - Productivitat biològica i utilització eficaç dels recursos dins de les zones urbanes.

Des de 1983 l'Ajuntament de Barcelona promou un projecte de Centre del Medi Urbà, que s'ha materialitzat recentment en l'Institut d'Ecologia Urbana, incorporat al camp d'acció núm. 11 del programa MAB.

Antecedents del projecte

El 1977 i el 1978 neixen a Itàlia dues iniciatives relacionades amb l'estudi del funcionament global de la ciutat, àmbit fins aleshores massa sovint considerat quasi exclusivament sota el prisma arquitectònic i econòmic. Es tracta, d'un costat, del programa d'estudi de la ciutat de Roma, encapçalat pel professor Va-

lerio Giacomini i, de l'altre, del Centre Oikos, creat a Bolonya per Giorgio Trebbi. L'estudi interdisciplinari sobre Roma, integrat des del principi dins del programa MAB, es considerarà sempre un exercici acadèmic, per això és un precedent. El centre de Bolonya, el qual ja ha incorporat el concepte d'organisme amb domicili fix (l'edifici Le Corbusier de Bolonya), va néixer com un centre de reflexió i gabinet d'estudis, gestionat per professionals independents, però sostingut per l'administració pública, i això l'aproxima més al projecte de Barcelona.

El 1985 s'inaugurà el London Ecology Center per iniciativa del Greater London Council. Aquest centre intenta actuar com a catalitzador d'activitats ecològiques i com a promotor de l'educació i la consciència pública davant el medi londinenc. Està registrat com a societat benèfica limitada i el dirigeix un patronat amb presència de les institucions públiques, sectors privats i associacions de voluntaris.

A partir de les seves experiències i de treballs com els que altres professionals (H. Capel, J. Muntañola, R. Folch) van realitzar sobre el medi físic i natural de l'àrea de Barcelona a la dècada dels setanta, el professor Jaume Terrades, el 1981, va voler portar a terme la idea d'una Escola del Medi Urbà (Escuela del Medio Urbano), que aviat evolucionà fins a convertir-se en el projecte d'un Centre del Medi Urbà.

Tant la iniciativa romana com la bolonyesa ja admetien el principi que la ciutat i el seu *hinterland* constitueixen un sistema susceptible de ser estudiat —i comprès— amb la metodologia ecològica que analitza les entrades i sortides d'energia i de materials d'un sistema, i que el considera precisament l'expressió concreta, en un moment donat, de l'actuació d'aquests materials sota l'acció d'aquesta energia. Tot això sense oblidar que hi ha altres factors decisius, com la capacitat del sistema urbà, regit per éssers humans, de prendre decisions modificadores del procés, que no responen a la lògica física, sinó a la lògica social.

En efecte, la característica del sistema urbà és la complexitat, ja que engloba la població, els factors històrics, els elements del medi natural, les edificacions efectuades per l'home, els processos funcionals i els factors econòmics, socials i culturals. L'estructura i el funcionament de la ciutat i l'entorn terrestre o marítim són, en part, el resultat de les tensions entre grups que defensen interessos diferents i que concreten les seves decisions en projectes a vegades contraposats, però a la vegada l'estructura urbana i el marc físic en què s'inscriu condicionen l'organització social, sense que es pugui dir del cert què és anterior a què ni quin factor resulta més decisiu. Per una altra part, la ciutat provoca actituds inquantificables (sentiments, percepcions, valors ètics) que incideixen decisivament, i contra tota lògica física, sobre la realitat urbana.

L'Institut d'Ecologia Urbana de Barcelona

L'Ajuntament de Barcelona ha promogut, de l'any 1983 ençà, diverses iniciatives culturals en el marc del projecte de Centre del Medi Urbà. En dates recents el projecte ha progressat decisivament amb la constitució de l'Institut d'Ecologia Urbana (IEU).

L'IEU s'ha desenvolupat com una activitat municipal assumida i sostinguda pels serveis del medi ambient de l'Ajuntament. S'ha comptat amb el suport decisiu i amb la capacitat d'iniciativa d'un equip d'assessors pertanyents tant al món acadèmic com a l'exercici lliure de la professió. Aquest nucli gestor (dos ecòlegs, dos geògrafs i un urbanista), complementat pels tècnics municipals (enginyers, metges, físics, biòlegs, químics, etc.), ha dissenyat tota l'activitat i ha intervingut en el procés de vertebració organitzativa. Així mateix, s'ha de posar de relleu el decisiu suport institucional i financer de la Caixa de Barcelona.

L'IEU va començar explotant el camp d'estudi i editorial. Així, ha publicat diverses notes tècniques i quatre llibres de la sèrie Descobrir el Medi Urbà, un dels quals és un estudi molt interessant sobre les característiques ecològiques de la ciutat de Barcelona (estructura de l'ecosistema, metabolisme urbà, balanç dels recursos materials i energètics, etc.), en la línia dels treballs portats a terme, o en curs, a Roma, Frankfurt, ciutat de Mèxic i Hong Kong; uns altres dos són interessants itineraris històrics, arquitectònics, socials i ecològics per un barri de la ciutat i per la zona portuària, i el quart estudi tracta sobre la captació, l'ús i el tractament de l'aigua a Barcelona. També ha produït vídeos i muntatges audio-visuals, i el gener de 1984 es va clausurar l'exposició pública sobre el funcionament de la ciutat. L'IEU, a més a més, disposa d'un banc informatitzat de documentació en el qual figura un gran nombre de publicacions i documents.

L'exposició pública abans citada és una fita important per a l'IEU perquè significa obrir-lo definitivament als ciutadans i és un compromís irreversible de l'Ajuntament. En efecte, després de l'etapa acadèmica i editorial l'exposició suposa l'entrada en l'etapa netament pública. Amb aquesta exposició l'IEU ja ha iniciat el seu paper de fòrum de discussió, encara que de moment sigui d'una forma relativament estàtica. Per aconseguir el nivell dinàmic desitjat està previst un funcionament autònom de la seva gestió i, especialment, que tingui una seu. A més de les sales d'exposicions (permanents o canviants), del centre de documentació sobre la ciutat (biblioteca, hemeroteca, banc de dades, etc.) obert a tècnics, escolars i ciutadans, i a més dels serveis generals, hi haurà sales per a seminaris especialitzats (urbanisme, jardineria urbana, tractament de residus, dinàmica de costos, etc.), sales d'exposició pública dels successius projectes municipals i un auditori per a debats. Es preveu que es faci un ús total de totes les instal·lacions, que seran

Activitats realitzades pel Centre del Medi Urbà

- 1. Fons de documentació
- 2. Els treballs fonamentals, a part de la creació del fons propi, han estat:
- elaboració dels criteris descriptius i classificadors (multidimensionalitat);
- elaboració de la selecció temàtica (liberació de

freqüentades a l'estiu per forasters desitjosos de conèixer la ciutat i el seu funcionament (Barcelona rep mig milió de turistes l'any), durant la setmana sobre tot per escolars, els caps de setmana per ciutadans en general, i en tot moment per persones especialment interessades en les activitats que es portaran a terme. A aquest efecte s'està en vies de rehabilitar l'antic edifici del carrer de Wellington -edifici de peculiar interès arquitectònic- a fi d'acollir un taller de

VISTA PARCIAL DEL BARRI VELL I LA CATEDRAL DE GIRONA

- 3.1. Informació tècnica núm. 1: «Actes de les primeres jornades de treball sobre el Centre del Medi Urbà».
- Informe tècnic núm. 2: «Avançprojecte del Centre del Medi Urbà».
- Informe tècnic núm. 3: «Centre de documentació, criteris i catalòg».
- Informe tècnic núm. 4: «Els nous i la seva ciutat: Barcelona-New York».
- Informe tècnic núm. 5: «Centre de documentació català. Annex II».
- Informe tècnic núm. 6: «Centre de documentació català. Annex II».
- 3.2. Col·lecció «Descobrir el medi urbà».
- Núm. 1: L'urbanisme dels barris de la Sagrada Família i del Clot de Mitjà i Montgo.
- Núm. 2: Ecologia d'un carrer: Barcelona, de M. Pares, G. For, J. Ferràder.

podria veure i facilitar un procés participatiu d'urbanisme. Com a objectius instrumentals per fer-ho possible i complementar els altres, caldrà atorgar-hi:

- 1. 4. Incentiu econòmicament sobre el sector urbà.
- 2. Facilitar l'intercanvi i el coneixement entre les ciutats de diferents països i desenvolupar programes de cooperació internacional dins el marc de les institucions apropiades (OMS, UNESCO, etc.).
- 3. Transmetre la informació obtinguda a través de mitjans adequats (exposicions, publicacions, conferències mitjans audio-visuals, etc.).
- 4. L'IEU vol contribuir a conèixer i donar a conèixer totes les forces de la ciutat i del seu territori, en un context com a sistema complex (ecològic, social, econòmic, històric, urbanístic, etc.) per ajudar a governar encara radament i a ser governats amb justícia.

freqüentades a l'estiu per forasters desitjosos de conèixer la ciutat i el seu funcionament (Barcelona rep mig milió de turistes l'any), durant la setmana sobretot per escolars, els caps de setmana per ciutadans en general, i en tot moment per persones especialment interessades en les activitats que es portaran a terme. A aquest efecte s'està en vies de rehabilitar l'antic asil del carrer de Wellington —edifici de peculiar interès arquitectònic com a dipòsit d'aigües— per acollir ben aviat les instal·lacions de l'IEU.

Objectius de l'Institut d'Ecologia Urbana

1. *Donar a conèixer la ciutat*, tant al ciutadà en general com a la població escolar, tant al resident com al visitant ocasional, tant al professional de l'urbanisme o de l'administració pública com al simple curiós. En concret, es tracta de conèixer i de comprendre l'estructura urbana (el medi natural, el territori, la cultura, l'economia, la societat) i el seu funcionament (planificació i gestió).

2. *Saber com és percebuda la ciutat* pels ciutadans, què en pensen i què desitgen obtenir-ne. En concret, es tracta de fer de l'Institut una plataforma regular de captació d'inquietuds sobre la ciutat, que pugui ajudar els administradors públics a decidir amb més encert social.

3. *Autoeducar i coresponsabilitzar*, des d'aquesta òptica globalitzadora, els ciutadans, els tècnics, i els polítics sobre el sentit i els funcionament de la ciutat i de tot el territori que hi gravita al voltant.

En conclusió, es tracta a la vegada d'un centre de documentació, d'informació, de reflexió i de debat que posarà els ciutadans davant la seva realitat urbana, i els administradors davant les aspiracions dels ciutadans, cosa que permetrà a tothom saber com es percep la ciutat i, especialment, quins patrons de comportament es desprenen d'aquesta percepció; per aquesta via es facilitarà un procés participatiu qualificat.

Com a objectius instrumentals per fer-ho possible i complementar els altres, caldria afegir-hi:

4. *Investigar interdisciplinàriament* sobre el sistema urbà.

5. *Facilitar l'intercanvi i el coneixement mutu* entre les ciutats de diferents països i desenvolupar programes de cooperació internacional dins el marc de les institucions apropiades (OMS, UNESCO, etcètera).

6. *Transmetre la informació obtinguda* a través de mitjans adequats (exposicions, publicacions, conferències, mitjans audio-visuals, etc.).

L'IEU vol arribar a conèixer i donar a conèixer totes les facetes de la ciutat i del seu territori, entès com a sistema complex (ecològic, social, econòmic, històric, urbanístic, etc.) per ajudar a governar encertadament i a ser governats amb justesa.

Activitats realitzades pel Centre del Medi Urbà

1. Fons de documentació

Els treballs fonamentals, a part de la creació del fons propi, han estat:

- elaboració dels criteris descriptius i classificadors (multiindexació);
- elaboració de la selecció temàtica (*thesaurus* bàsic);
- normes d'introducció de dades;
- descripció de més de 1.500 documents, i
- obertura a consulta pública (gener de 1987).

2. Comissions d'investigació

S'han creat en col·laboració amb diferents càtedres de les tres universitats de Barcelona.

– *refèrència biològica de la ciutat* (direcció, R. Folch).

• Coordinació tècnica i seguiment de l'elaboració de l'inventari sobre el verd urbà de Barcelona.

• Coordinació tècnica dels estudis realitzats pel Museu de Zoologia sobre els animals de la ciutat.

– *sistema urbà* (direcció, Jaume Terrades)

• Elaboració dels materials per a l'exposició sobre el funcionament d'una ciutat, concretament de Barcelona.

– *descripció del medi social* (direcció, Horacio Cappel)

• Realització de treballs i estudis sobre la higiene a Barcelona durant el segle XIX.

– *estudis de percepció* (direcció, Josep Muntañola)

• Realització d'estudis sobre les places velles i les places noves de Barcelona.

• Recopilació i publicació del material base de l'estudi «Els nens i la seva ciutat: Barcelona-New York».

3. Publicacions

3.1. informes tècnics

– Informe tècnic núm. 1: «Actes de les primeres jornades de treball sobre el Centre del Medi Urbà».

– Informe tècnic núm. 2: «Avantprojecte del Centre del Medi Urbà».

– Informe tècnic núm. 3: «Centre de documentació, criteris i catàlegs».

– Informe tècnic núm. 4: «Els nens i la seva ciutat: Barcelona-New York».

– Informe tècnic núm. 5: «Centre de documentació, catàleg. Annex II».

– Informe tècnic núm. 6: «Centre de documentació, catàleg. Annex II».

3.2. col·lecció *Descobrir el medi urbà*

– Núm. 1 *Itinerari pels barris de la Sagrada Família i del Clot*, de Miquel Monge.

– Núm. 2 *Ecologia d'una ciutat: Barcelona*, de M. Parés, G. Pou, J. Terrades.

LA CATEDRAL, EL NUCLI ANTIC I EL PORT DE BARCELONA

– Núm. 3 *Itinerari pel Port, Ribera i Barceloneta*, de J. M. Asensi, C. Saura.

– Núm. 4 *L'aigua a Barcelona*, de P. Conillera, A. Llabrés, M. Parés.

3.3. altres publicacions

Publicacions finançades pel CMU:

– *El Centro Histórico, un lugar para el conflicto*, de P. López, editat per la Universitat de Barcelona.

– *Barcelona funciona: ecologia d'una ciutat*, catàleg de l'exposició realitzada amb aquest lema.

4. Seminaris

– Organització del seminari internacional Tractament, Gestió i Ús del Verd Urbà, del Comitè MAB-UNESCO.

5. Difusió

– Presentació del projecte «Centre del Medi Urbà a la ciutat de Buenos Aires», a càrrec del doctor Ramon Folch.

– Col·laboració al núm. 45 de la revista *a/Ambiente*.

– Presentació regular a les publicacions del programa MAB-11 UNESCO.

– Presentació de l'IEU en el Convegno Mare e Territorio (Agrigent, octubre 1986).

– Presentació de l'IEU en diferents reunions de ciutats europees incorporades al programa (Ciutats Saludables, de l'OMS).

6. Exposicions

– Organització de l'exposició *Barcelona funciona* (130.000 visitants).

7. Itineraris didàctics

– Taller-escola *Barcelona i la Mar*, aproximació al port i a la biologia marina de les aigües litorals (24.000 participants al llarg de quatre anys).

Previsió d'activitats

1. Publicacions

1.1. sèrie *Descobrir el medi urbà*

– Reedició en castellà núm. 1 i 2.

– Núm. 5 *Els nens i la seva ciutat* (bilingüe).

– Núm. 6 *Itinerari pel barri de Sarrià*.

– Núm. 7 *Història de la didàctica de la ciutat*

1.2. informes tècnics:

– Convenis internacionals per a la protecció ambiental a l'àrea mediterrània.

– *Barcelona i la Mar*, experiències de quatre anys d'activitat.

– Actes del seminari internacional sobre el Tractament, Gestió i Ús del Verd Urbà.

1.3. fora de col·lecció:

– «L'annexió dels municipis en la vall de Barcelona» (Universitat de Barcelona, *Geocrítica*).

– Opuscle i tríptic de presentació de l'Institut d'Ecologia Urbana.

2. Seminaris

La Ciutat del 2.000 (títol provisional), seminari organitzat conjuntament amb l'Institut d'Humanitats de Barcelona.

3. Altres activitats

3.1. Constitució de tres noves comissions d'investigació.

3.2. Inauguració de la seu del Programa Barcelona i la Mar (secció ecologia marina IEU) al port de la ciutat.

3.3. Instal·lació a l'Hivernacle del Parc de la Ciutadella (28 de setembre/28 d'octubre 1987) d'un taller d'arquitectura, inspirat en els estudis de percepció de la ciutat per nens, realitzat pel doctor Muntañola i en l'experiència Kids Place, desenvolupada en diverses ciutats sota el patrocini del programa Ciutats Saludables de l'OMS.

Els visitants, preferentment grups escolars (de 5 a 16 anys), al taller fan les activitats següents:

– Identificació de la ciutat a través d'una col·lecció de fotografies.

– Dibuix de la ciutat, segons la percepció de cadascú.

– Disseny arquitectònic de la ciutat, mitjançant jocs i maquetes.

– Classificació de diferents tipologies d'espais urbans.

Conclusió

La millora de la qualitat de vida exigeix la participació de diferents sectors científics i professionals, i de fet la col·laboració intersectorial és un concepte incorporat a l'argot de nombroses disciplines.

Davant d'aquesta situació, sembla que s'ha de fer un pas endavant i proposar una col·laboració creativa en determinats temes la naturalesa dels quals és integradora. I la ciutat, el medi urbà, ofereix un bon punt de reflexió comú als tècnics de les diferents matèries, als polítics-gestors i als ciutadans, perquè tots, malgrat les dificultats d'establir un llenguatge comú, conviuen en el mateix espai urbà. L'Institut d'Ecologia Urbana pretén oferir un marc adequat per avançar en aquesta síntesi.

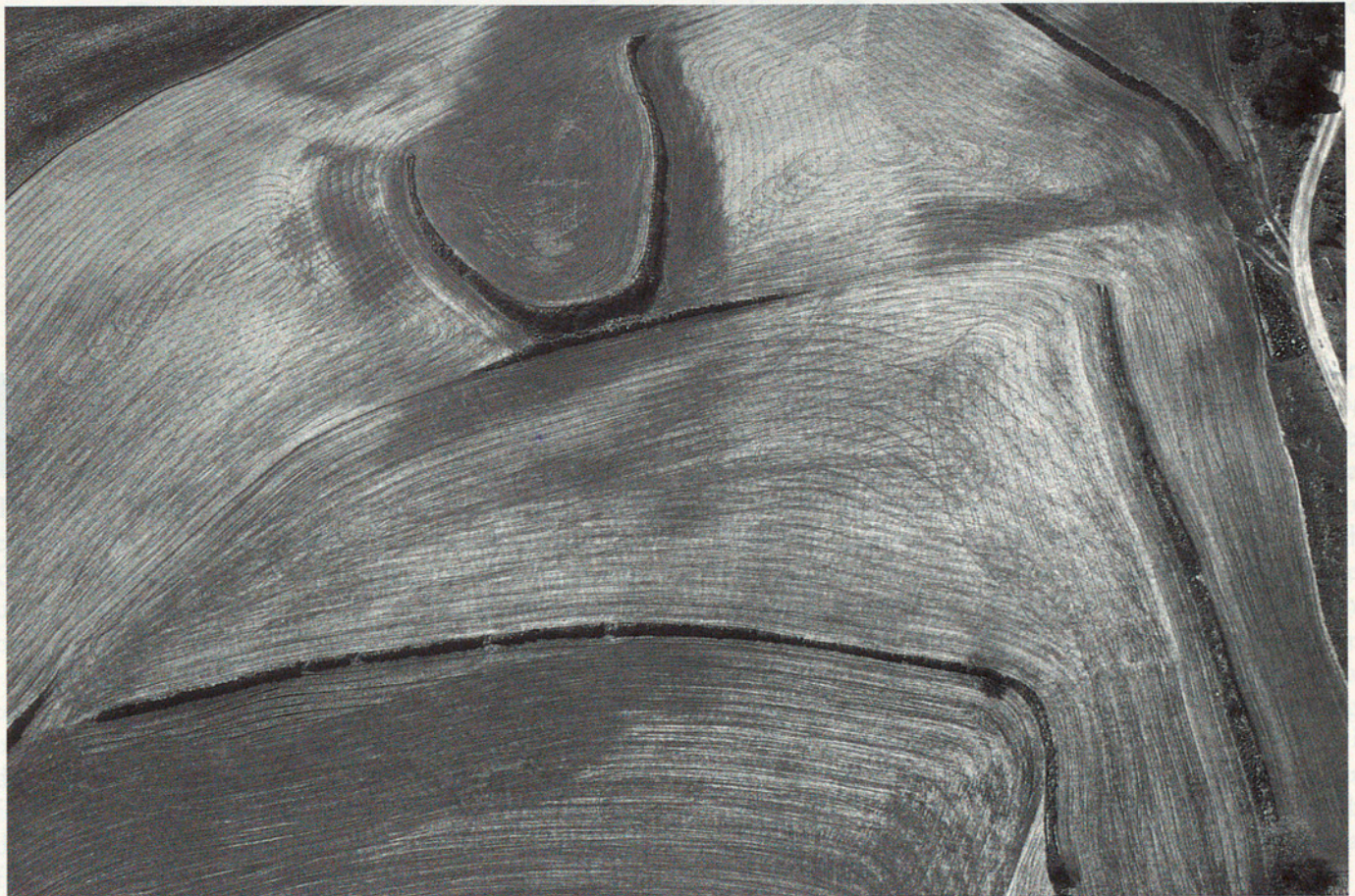
L'anàlisi d'altres experiències similars (Centre Oikos de Bolonya, London Ecology Centre, Cleveland Health Education Museum, California Museum of Science and Industry, Centre Evoluon d'Eindhoven, etc.) ens porta a definir tres horitzons bàsics per a l'Institut.

professional de l'urbanisme, de la salut o de l'administració pública o el simple ciutadà.

3) Obrir a la comunitat per autoeducar i co-responsabilitzar la població sobre el sentit i el funcionament de la ciutat i de tot el territori que gravita al seu entorn. És a dir, cal que els ciutadans coneguin i comprenguin l'estructura urbana (medi natural, territori, cultura; economia, societat) i el seu funcionament (planificació i gestió).

1) Participació activa que posi els ciutadans davant de la seva realitat urbana i els administradors dels ciutadans; això s'ha de fer que uns i altres coneguin, com es percep la ciutat i quins patrons de comportament es despreuen d'aquesta percepció i obrin el camí cap a un procés participatiu qualitatius.

2) Vocació de convocatori, tant en els programes d'activitat i en els continguts com en les formes de desenvolupar-los, per arribar a la ciutadania en general.

CAMPS DE CONREU A LA CONCA DE BARBERÀ

de la xarxa trófica que posa a disposició de molts vertebrats l'aliment o la matèria orgànica fabricada pels productors primaris, els vegetals.

L'home hi intervé, doncs, de moltes maneres, indirectament alterant el paisatge, actuant sobre els invertebrats i certes espècies de vertebrats, i directament sobre determinades espècies.

Un exemple clar, el venut en les deixalles dels grans abocadors i cremadors públics d'escombraries que subministren prov aliment a certes espècies, com rossegadors, guineus i gavines. Com veurem, un fet com aquest afecta profundament el medi.

Les guineus, com qualsevol depredador, són atrets per l'animal viu, pel moviment de la presa i, evidentment, s'hi llança per saciar el seu esperit de depredador. Si això és exactament així, hi hauria una relació força constant entre la població depredadora i la població presa, però, com que les poblacions de

Això que hem dit de la guineu serveix per a la gavina, que pressiona sobre altres espècies; a si no, que ho preguntin als pescadors de mar, que es quixen de les seves malifetes als torrents d'aigua dolça. Aquí es dona, a més, un factor històric interessant, perquè això ens fa veure la importància del factor històric. Antigament, a l'època de la reproducció de les gavines argentades, la gent anava a les illes Melies i pesca els ous de les gavines. Al cap de pocs dies hi tornava i aleshores recollia els ous que trobava, que havien de ser frescos. N'arreglaven prou quantitat per alimentar-se'n una bona temporada. Aquest costum s'ha perdut i això, juntament amb l'augment d'abocadors d'escombraries, fa que les gavines hagin augmentat molt en nombre i que pressionin de manera exagerada sobre altres espècies. Com en el cas de les guineus, el fet d'alimentar-se de deixalles significa un augment de la població i té un efecte negatiu sobre les seves preses habituals.

1) Participació activa, que posi els ciutadans davant de la seva realitat urbana, i els administradors davant de les aspiracions dels ciutadans; això afavorirà que uns i altres coneguin com es percep la ciutat i quins patrons de comportament es desprenen d'aquesta percepció i obrirà el camí cap a un procés participatiu qualificat.

2) Vocació de convocatòria, tant en els programes d'activitat i en els continguts com en les formes de desenvolupar-los, per atreure el ciutadà en general i la població escolar, el resident i el visitant ocasional, el

professional de l'urbanisme, de la salut o de l'administració pública o el simple curiós.

3) Obertura a la comunitat, per autoeducar i corresponsabilitzar la població sobre el sentit i el funcionament de la ciutat i de tot el territori que gravita al seu entorn. És a dir, cal que els ciutadans coneguin i comprenguin l'estructura urbana (medi natural, territori, cultura, economia, societat) i el seu funcionament (planificació i gestió).

JOSEP IGNASI CUERVO ARGUDÍN

Coordinador de l'Àrea de Salut Pública de l'Ajuntament de Barcelona.

Part de la biologia marina de les aigües litorals (24.000 participants al llarg de quatre anys)

Previsió d'activitats

1.1. Publicacions

- 1.1.1. sèrie "Descobrim el medi urbà"
 - Recollida en castellà núm. 1 i 2.
 - Núm. 3 i 4 sobre l'aigua urbana (bilingüe).
 - Núm. 5. Basat en el llibre de Serra.
 - Núm. 6. Anàlisi de la definició de la ciutat

1.2. Informes tècnics

- 1.2.1. Conveni intersectorial per a la investigació ambiental a l'àrea mediterrània
- 1.2.2. "Barcelona i la Mar, experiment de quatre anys d'urbanisme"
- 1.2.3. Actes del seminari "Urbanisme, medi i Pla d'Urbanisme, Gestió i Ús del Verd Urbà"

participació de diferents àrees disciplinàries i professionals i de fet la col·laboració intersectorial és un concepte incorporat a l'àmbit de nombroses disciplines.

Davant d'aquesta situació, sembla que s'ha de fer un pas endavant i proposar una col·laboració creativa en determinats temes la naturalesa dels quals és integradora. I la ciutat, el medi urbà, ofereix un bon punt de reflexió sobre als tècnics de les diferents matèries, de polítiques-gestors i al ciutadà, perquè tot, malgrat les dificultats d'existir en llenguatge comú, conviuen en el mateix espai urbà. L'Institut d'Ecologia Urbana pretén oferir un espai adequat per avançar en aquesta síntesi.

L'anàlisi d'altres experiències similars (Centre Oikos de Bolonya, London Ecology Centre, Cleveland Health Education Museum, California Museum of Science and Industry, Centre Evolution d'Amsterdam, etc.) ens porta a definir tres horitzons bàsics per a l'Institut.